

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200068
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8220200068.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej E. D., R.. XX.XX.XXXX, D. N. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie sumy 144,81 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.01.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 144,81 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 144,81 Eur od 23.03.2019 do zaplatenia. Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „banka“) a ním ako postupníkom nadobudol voči žalovanej pohľadávku majúcu základ v Zmluve č. 5075026582 zo dňa 20.07.2015, ktorá bola uzavretá medzi jeho právnym predchodcom ako bankou a žalovanou. Na základe tejto zmluvy banka poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“). Žalobca zastáva názor, že zmluva zo dňa 20.07.2015 spĺňa všetky predpoklady podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. V čase postúpenia pohľadávky dlh žalovanej predstavoval sumu 227,68 Eur a pozostával z istiny vo výške 144,81 Eur, z riadneho úroku vo výške 38,50 Eur, úrokov z omeškania vo výške 24,37 Eur a z poplatkov v sume 20,00 Eur. Žalovaná po postúpení pohľadávky žalobcovi neuhradila žiadnu sumu. Žalobca uviedol, že v konaní si uplatňuje len nárok na zaplatenie istiny 144,81 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 144,81 Eur od 23.03.2019 (deň nasledujúci po dni účinnosti postúpenia pohľadávky) do zaplatenia.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 17.08.2020 uviedol, že súčet debetných operácií na účte žalovanej predstavoval sumu 1.004,33 Eur a súčet kreditných operácií na účte žalovanej predstavoval sumu 674,02 Eur. Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma 551,22 Eur, na poplatky suma 73,30 Eur a na riadny úrok suma 49,50 Eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovanej ku dňu nadobudnutia účinnosti vypovedania zmluvy/vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlžného zostatku, t. j. ku dňu 22.01.2017 predstavuje sumu 330,31 Eur. Po vypovedaní zmluvy/vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlžného zostatku žalovaná uhradila sumu 127,00 Eur, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky neuhradená istina predstavuje sumu 144,81 Eur.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

5. Súd vo veci nenariaďoval pojednávanie v súlade s ustanovením § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže v spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1000 Eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu od 03.09.2020 do 14.09.2020.

6. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a oboznámil sa s obsahom žaloby, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019, zmluvou o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) zo dňa 20.07.2015, VOP Slovenskej sporiteľne, a.s. účinnými od 01.01.2015, Produktovými obchodnými podmienkami pre kreditné karty a povolené prečerpania účinné od 01.01.2015, sadzobníkom Slovenskej sporiteľne, a.s. Časť A) fyzické osoby nepodnikatelia účinným od 01.06.2015, výzvou banky zo dňa 09.02.2017 a zo dňa 18.12.2018, pokusom o zmier zo dňa 04.11.2019 a podacím hárkom, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu doručeným súdu dňa 17.08.2020 spolu s prehľadom čerpania a splácania úveru žalovanou.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 20.07.2015 žalovaná ako dlžník uzavrela s bankou Zmluvu o kreditnej karte (spotrebiteľský úver), predmetom ktorej bolo v zmysle č. I. Základné podmienky, poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru s celkovým úverovým rámcom 300,00 Eur, s premenlivou úrokovou sadzbou, ktorá závisí od výšky čerpania celkového úverového rámca ku koncu účtovného obdobia, zníženého o sumy splátok klienta uhradených do najbližšieho dňa splatnosti (uvedené v tabuľke nižšie), výškou minimálnej splátky závislou od schválenej výšky celkového úverového rámca, v tomto prípade 15,00 Eur, RPMN 39,54 %, celkovou čiastkou, ktorú žalovaná zaplatí pri použití uvedených predpokladov a uvedenej RPMN vo výške 357,59 Eur, priemernou hodnotou RPMN 25,67 % ročne, odplatom podľa Občianskeho zákonníka 24,68 % ročne, úrokovou sadzbou pre úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, s celkovým denným limitom používania kreditnej karty vo výške 300,00 Eur a spôsobom úhrady pohľadávky automatickým odpísaním z účtu.

8. Podľa čl. II. Ostatné ustanovenia, Splácanie úveru, bod 12. Zmluvy, ak klient pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, zmluvnej pokuty, znížiť Celkový úverový rámec až na nulu, zablokovat' kreditnú kartu alebo kartový účet, odstúpiť od zmluvy, vypovedať zmluvu a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

9. Podľa VOP Slovenskej sporiteľne, a.s., bod 13., ods. 13.1., Banka a klient môžu zmluvu ukončiť dohodou, výpoveďou alebo odstúpením. Podľa druhej vety ods. 13.2. Ak banka vypovie zmluvu, je výpovedná lehota 2 kalendárne mesiace a začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená.

10. Podľa Produktových obchodných podmienok pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne, a.s., bod. 2. Kreditná karta, Prípady porušenia a ich následky, ods. 2.46., Ak nastane niektorý z prípadov porušenia, banka môže: a) znížiť celkový úverový rámec na nulu, zablokovat' kartový účet a vypovedať zmluvu o kreditnej karte, b) odstúpiť od zmluvy o kreditnej karte s okamžitou účinnosťou, ak banka v odstúpení neuvedie neskorší okamih, c) zablokovat' všetky kreditné karty vydané ku kartovému účtu alebo zablokovat' kartový účet alebo d) podľa zákona o platobných službách odpísať peňažné prostriedky do výšky sumy pohľadávky banky z ktoréhokoľvek účtu klienta vedeného v banke, a to aj bez predloženia platobného príkazu.

11. Listom zo dňa 09.02.2017 banka oznámila žalovanej, že ku dňu 31.01.2017 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 330,74 Eur. Zároveň banka žalovanú vyzvala, aby dlžnú sumu uhradila do 15 dní od doručenia výzvy. Doklad o tom, že výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej žalobca nepredložil.

12. Listom zo dňa 18.12.2018 banka oznámila žalovanej, že pohľadávka banky je splatná v celom rozsahu, pričom výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 18.12.2018 sumu 224,68

Eur. Žalovaná bola tiež upozornená na to, že v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Doklad o tom, že výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej žalobca nepredložil.

13. Dňa 22.03.2019 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok banka postúpila pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy zo dňa 20.07.2015 na žalobcu ako postupníka, čo žalovanej oznámila listom nazvaným Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 súd zistil, že k zosplatneniu pohľadávky malo dôjsť dňa 22.01.2017.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k uzavretiu zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon o bankách“), Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu (banka) ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v zmluve o kreditnej karte identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom).

20. Súd prioritne skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore, ktorý ju odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok.

21. Právna úprava postúpenia pohľadávky je obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupom pohľadávky bola Slovenská sporiteľňa, a.s., a teda banka v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách, tak postúpenie pohľadávky sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka riadi aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd preto musel posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Súd má za to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje výnimky z bankového tajomstva, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt.

22. Súd konštatuje, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon o bankách umožňuje iba 1.) v tej časti, ktorá je po splatnosti, 2.) iba po písomnej výzve na splnenie, 3.) výzva musí byť zo strany banky, 4.) omeškanie napriek písomnej výzve trvá viac ako 90 dní. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenie umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je následne dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

23. Súd považuje za významné poukázať na fakt, že žalobca tvrdil, že žalovaná neplnila splátky v dohodnutých termínoch. V podaní doručenom súdu dňa 17.08.2020 tvrdil, že banka zmluvu vypovedala/vyhlásila mimoriadnu splatnosť dlžného zostatku ku dňu 22.01.2017. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na bod 12. Splácanie úveru, čl. II. Ostatných ustanovení zmluvy zo dňa 20.07.2015; bod 13., ods. 13.1. a 13.2. VOP Slovenskej sporiteľne, a.s.; alebo bod. 2. Kreditná karta, Prípady porušenia a ich následky, ods. 2.46. Produktových obchodných podmienok pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne, a.s. Ak teda žalobca tvrdil, že banka vypovedala zmluvu, nepredložil dôkaz, ktorým by toto tvrdenie preukázal. Žalobca predložil dve výzvy banky, a to zo dňa 09.02.2017 a zo dňa 18.12.2018. Zo žiadneho z uvedených listinných dôkazov nevyplýva, aby banka zmluvu vypovedala. Žalobca súdu nepredložil dôkaz o tom, že sa tieto písomnosti dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Pritom ak by išlo o výpoveď zmluvy o kreditnej karte, musela by uplynúť výpovedná doba v zmysle bodu 13., ods. 13.2. VOP banky. Žalobca to však v konaní nepreukázal. Okrem toho vo vyjadrení doručenom súdu dňa 17.08.2020 žalobca popri termíne „výpoveď“ použil termín „vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlžného zostatku“. Súčasne z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 vyplýva, že k zosplateniu pohľadávky malo dôjsť dňa 22.01.2017. K uvedenému však súd považuje za potrebné poukázať na § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Keďže ani zo zmluvy, ani z ďalších dojednaní medzi bankou a žalovanou nevyplýva možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, v danom prípade k tomuto nemohlo ani platne dôjsť. Okrem toho, ak k zosplateniu, ako tvrdil žalobca, malo dôjsť dňa 22.01.2017, ani výzva zo dňa 09.02.2017, ani výzva zo dňa 18.12.2018 nemôžu byť výpoveďou zo zmluvy, keďže v okolnostiach takýchto prípadov tu najskôr musí byť jednostranný právny úkon výpovede, následne musí uplynúť výpovedná doba a tak dochádza k ukončeniu zmluvného vzťahu. V tomto prípade obe písomnosti sú vyhotovené potom, čo malo dôjsť k splatnosti pohľadávky v celom rozsahu.

24. Z tvrdení žalobcu nie je zrejmé, ako banka v naznačených súvislostiach postupovala a keďže žalobca nepreukázal ukončenie zmluvného vzťahu výpoveďou, pričom k mimoriadnej splatnosti úveru nemohlo platne dôjsť pre absenciu zmluvného dojednanja, nie je možné urobiť záver o tom, žeby predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný.

25. Znenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné vykladať tak, že banka je oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné

sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou (k tomu pozri rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/226/2019 zo dňa 11.12.2019).

26. Okrem už uvedeného považuje súd za potrebné zopakovať, že žalobca súdu predložil dve výzvy banky, a to zo dňa 09.02.2017 a zo dňa 18.12.2018. V prvej z uvedených výziev banka okrem iného žalovanej oznámila, že k 31.01.2017 je žalovaná v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 330,74 Eur. V druhej z uvedených výziev banka žalovanú informovala o nezaplatennej pohľadávke vo výške 224,68 Eur a vyzvala ju, aby pohľadávku banky uhradila, pretože v opačnom prípade bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Doklad o tom, že by sa tieto písomnosti dostali do dispozičnej sféry žalovanej žalobca nepredložil.

27. Súd dodáva, že výzva je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky a musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. Samotná výzva bez preukázania, že táto sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovanej sama o sebe nestačí. Žalobca pritom nepredložil súdu dôkaz o tom, kedy bola táto výzva žalovanej odoslaná, resp. doručená. Takýmto dôkazom by mohla byť doručka, podací hárok, z ktorého by bolo čitateľné, že predmetnú výzvu banka odoslala žalovanej na poštovú prepravu. Súd zastáva názor, že z dikcie § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na plnenie splatného dlhu 90 dní pred postúpením pohľadávky. Súd zastáva názor, že žalobca hodnoverne nepreukázal, keďže nepredložil dôkaz o odoslaní a doručovaní výzvy žalovanej, že dodržal podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

28. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd judikoval: Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

29. Ak by sa žalobca domnieval, že v danom prípade bola banka oprávnená postúpiť pohľadávku voči žalovanej v zmysle bodu 12. Rôzne, ods. 12.4. VOP, ktorý umožňuje postúpenie bankovej pohľadávky bez splnenia podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., súd musí konštatovať, že takéto dojednanie je v rozpore so zákonom a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná.

30. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal, že sa platne stal veriteľom uplatnenej pohľadávky voči žalovanej, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu na jej uplatňovanie a z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/19/2019 zo dňa 26.09.2019).

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, čo znamená, že úspešnej žalovanej by patril nárok na náhradu trov konania. Žalovaná si však žiadne trovy neuplatnila a z obsahu spisu jej ani žiadne trovy nevyplynuli, a preto jej súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.